

[Thisted Knudsen.]

mer, der opstår i forbindelse med dette lovforslag, ikke mindst vedrørende byrdeforholdet mellem staten og kommunerne.

Jeg tror, at den højtærede minister er fuldkommen klar over, at der i dette problem, byrdeforholdet mellem staten og kommunerne, er noget, der efterhånden begynder at haste — noget, der efterhånden begynder at haste. Jeg tror, at ministeren har henledt opmærksomheden på den udvikling, der finder sted i mangfoldige landkommuner. Vandringer fra land til by er fortsat. Landbruget har ikke for store indkomster. Engang sagde man her i landet, at landkommunerne var skattely i modsætning til bykommunerne. Nu går udviklingen efterhånden sådan, at det egentlig ikke mere er landkommunerne, der er skattely, men at det i virkeligheden er bykommunerne, der er det. Man har ude i mangfoldige landkommuner en meget, meget stor ejendomsbeskatning; den hviler på jorden, og den hviler på de faste ejendomme, og nu ser vi en udvikling, hvor skatteprocenten for de personlige indtægter er stigende. Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister er bekendt med denne udvikling — det tror jeg han er — er bekendt med, at vi i disse landkommuner kommer op på en skatteprocent på omkring 20, det er ikke ualmindeligt, 12, 13, 14, 15 og derofter. Det er spørgsmålet, hvor længe kommunerne kan tåle en udvikling af denne beskaffenhed. Jeg mener, der er noget urimeligt i — når jeg sammenligner med min egen kommune, Ringsted, hvor vi efterhånden betaler 140 kr. af hver 1.000 kr., vi tjener, for at få løst de kommunale opgaver — at man ude i landkommuner, der er meget, meget sparsommelige, slet ikke kan klare sig med et sådant beløb, men at det er langt, langt større beløb, der er tale om.

Vi vil altså gerne understrege over for den højtærede indenrigsminister — vi ved jo ikke, om ministeren fortsætter efter valget — men hvis han gør det, er der et meget stort problem, som haster, som man efter vor opfattelse ikke kan udskyde til en uvis fremtid, men må tage fat på og få løst rationelt.

Vi har altså stillet ændringsforslag om, at det allerede nu tilkendegives fra folketingets side, at vi ønsker disse bygningskatter —

vi er jo alle enige i dette ting om, at de er urimelige, uretfærdige og utidssvarende — afviklet hurtigere, end vi oprindeligt bestemte ved den lov, som vi nu lever under. Det er det, der ligger bag vort forslag; det er noget principielt, noget, vi ønsker at tilkendegive. Vi gør det navnlig også, fordi der i øjeblikket sidder et ministerielt udvalg, der har til opgave at beskæftige sig med byrdeforholdene. Jeg synes, det ville være praktisk og fornuftigt, om man tilkendegav over for dette udvalg, at det må tages i betragtning, at disse bygningskatter vil vi af med i et hurtigere tempo, end vi oprindeligt havde bestemt. Det er en af de væsentlige begrundelser for disse ændringsforslag.

Som det ærede medlem hr. Carl Petersen bemærkede, har vi været inde på spørgsmålet om den faste beskatning i kommunerne, de promiller, som man i øjeblikket er bundet til: minimum 10, maksimum 35, med en vis afviklingsmulighed. Vi mener i virkeligheden, at dette system er for stift. Vi ved, at mange kommuner har den opfattelse, at de egentlig ikke ønsker at forhøje den faste beskatning, fordi de ved og erkender, at tiden er løbet fra denne form for beskatning. Hvis vi opretholder systemet, sådan som det er i øjeblikket — vi må forudse, at fremtidige vurderinger vil bringe store forhøjelser — vil man meget let i kommunerne komme i den situation, at skatten på fast ejendom måske vil stige uforholdsmæssig højt i kroner og øre, fordi det system, vi har bygget op under andre forudsætninger, ikke hjemler kommunerne den tilstrækkelige mulighed for at regulere. Vi har også gjort opmærksom på dette forhold, fordi vi tror, det haster, og vi henstiller til den højtærede indenrigsminister at være imødekommende over for det.

H. C. Toft: Det forslag om ændringer i den kommunale grundbeskatning, vi her har til anden behandling, er jo direkte affødt af regeringens forslag om udskydelse af den 13. almindelige vurdering, som nu er vedtaget her i folketinget. Indenrigsministerens lovforslag er ikke vidtrækkende, men netop med henblik på konsekvenserne af den udskydelse af vurderingen et år, der vil indebære, at denne vurderings-